

هـ انزلناه يا خذ اى كلمه نكره از كسبه انزلت ده بوى
 فريده ترا برجه بيان لوى لازمه ولا بد دره واگرها دن صكره
 حرف شدد و افغ اول كسبه اول حرف دخی جمهوره دن اولش
 اولسه بس قوی اولور اوليه هانك خفا سنی اطرها را اتمك
 قازيه اهم اولور اولور مثل لری و هتا جاج و جه هم
 كیلر دره ناظم عقی عنه اشبویت کرده هالردن
 بعضین برادیدو بجمع ایدی تاكه دنگر اولسان
 قاعده كره نبيه و اشارت اوله والله اعلم و اكبر

باب الترات

اشبوای را الله نلفظنه زقافین و مخامین و كيفية جلالین بیان اولد
 و اوقیت بالکلمه کل موضع و ان سکت رقی باثیر اکثر
 اذ الرفع حرف علو عقیسا و لا کسه اصل ففتمه للسیر
الاعتراب و اوقیت را مبتدا د فظری وزن انچوند زینت
 فعل مجهول در معمول لایله جمله فعلیه خبریه در اوقیت
 جمله سنی شرطیه در یعنی ای قاری که از اوله الله القدیم و ای

تالی کتاب الله الحیکم بلکل واکاه اوله لکه حرف
 ذائنه قوی و لفظنه حل حرفه در ویرا انوک شائنه در
 و لفظنه فخره و اولد و دخی صفتلردن جهرا ایلله متصف
 و مخرج دخی مخرج نود قریب و منصرف اولد و مخرج لامه ما ایلد
 و مخرف در انچون در کسبه قریب لور ای کاه تر قیله کاه
 تخمیکه لفظ اتمک کنه توسیع اولد اده اولن تکریر
 قویچون کتاب لشرده شیخ حرزی قدس سیر براده
 اصل تخمیه در در بر زینر اظهار لسانه منمکن در
 پس ر قوی و حل حرف اولدی بونک بر ایله که را حلک اعلایه مخرف
 حتی حرفی طبا و منمکن اولد عی حیزه قریب اولور اشبو
 سبیدن در که را نك فتحه سنی ای فتحه و کسبه سنی
 ای کسبه و ضمه سنی ای ضمه تقدیرنه در در یوحا ایلد
 اما تکریرک کسکه اکثر یا راده ظهوری را مشدد اولد
 کاله در پیش ای قاری بوز کسکه اولسان بیان اولد کسه
 بوی دخی بلکل که راده خامت اصل در زقافت اکابر